

ročník I.

pátek 14. ledna 2022

Milý čtenáři!

Bez varování jsem v minulém čísle zahájil novou rubriku *Bejvávalo*. Našel jsem totiž při stěhování docela pěknou zásobičku pohlednic z Českého ráje a přilehlých destinací. Snad se vám budou historické obrázky. A pokud i ty máš nějaké hezké pohledy, poděl se, ať se pokochají i ostatní. Vždyť hlavně teď v zimě potěší oko i srdíčko.

Skalní město na Sokolu aneb oblíbené povídání V. Zieglera na leden

Sokol to je výrazný, zalesněný vrch (562 m n.m.) nad levým břehem Jizery, asi 1 km jihovýchodně vzdálený od Malé Skály. Je to také nejvyšší vrch Jičínské pahorkatiny. Jeho základem jsou pískovce českého křídového moře, které spočívají na starších, jílovitých, usazeninách téhož moře. Stáří těch hornin je přibližně 95 – 90 milionů let. V pískovcích je vidět pěkné šikmé zvrstvení, které zřejmě svědčí o blízkosti pevniny v dobách jejich vzniku.

Třetihorní alpské vrásnění způsobilo i v poměrně stabilní zemské desce Českého masivu tektonický neklid. Ten se často označuje jako *vrásnění saxonské*. To způsobilo, že mohutná a souvislá vrstva usazenin teď už dávného křídového moře byla rozlámána do samostatných desek, oddělených od sebe zlomy, a některé desky byly ještě zpevněny výstupy třetihorních sopečných láv, třeba čedičů. Jednou z takových desek byla i deska usazenin v okolí dnešního Sokola. A jeho vrchol zpevnily průniky čedičového magmatu. Navíc, ze západní a severní strany tu působila mocná eroze tekoucí vody, takže tu vznikla hluboká, kaňonovitá údolí. Ale ani deska samotná nebyla jednotná. Drobné trhliny byly rozšiřovány deště i větrem, sluncem i mrazem, kořeny stromů a bylin a jílovité horniny v podkladu pískovců se brzy nasákly vodou a postupně se pomalu, ale jistě, sesouvaly (a dodnes sesouvají) do údolí. Tím se ještě více zvětšily pukliny mezi skalními bloky, které někdy vytvořily samostatné sloupy, někdy se naklonily a opřely se o ty bloky, které ještě pevně stály. Vznikly tak nepravé skalní brány, soutěsky, průchozí jeskyně, na skalách se vytvořily drobné tvary zvětrávání – *voštiny*, *římsy*, *železivce*. Vzniklo skalní město takové, jaké ho známe dnes.

Poblíž vrcholu se vypínají dvě osamocené pískovcové skalní věže – menší Sokolík neboli Hodánka a Sokol neboli Tyršova skála, na které je vsazena bronzová deska s portrétem dra Miroslava Tyrše, zakladatele *Sokola*. Na samotném vrcholu je čedičová skalka upravená na vyhlídkovou plošinu, výhled je ale již zarostlý. Blízko vrcholu je další čedičová skalka s Masarykovou vyhlídkou, která umožňuje vůbec nejlepší výhled na blízké Suché skály a také Černou Studnici a Krkonoše.

Vrch pokrývají borové porosty s příměsí břízy, místy smrkové porosty s příměsí dubu a bukové porosty s příměsí javoru.

Sokol je součástí CHKO Český ráj a přírodního parku Maloskalsko. Vede přes něj naučná informační stezka *Geoparku UNESCO* a *CHKO Český ráj*.

Na jižních až jihozápadních svazích Sokola se nachází tzv. Besedické skály, které se dělí na skalní města Kalich a Chléviště. Jsou to bludiště 10 až 20 metrů vysokých skalních věží ležících asi 300 metrů vysoko nad údolím Jizery a leží na nich několik upravených vyhlídek. Z věží Kalicha je částečný výhled na Klokočské skály a Trosky. Vyhlídky na věžích Chléviště umožňují krásné výhledy, hlavně na údolí Jizery, protilehlý Vranovský hřeben a Ještěd.

Jisté je, že nás ta skalní města přežijí, přesto však v geologické budoucnosti se stane, že zmizí a zůstane tu suk dávné lávy. Ale i ten jednou zmizí, ale třeba mezi tím vznikne jinde nová pevnina, nové usazeniny i nové sopečné útvary. Takový je koloběh přírody.

/ Václav Ziegler pro stránky *Geoparku UNESCO Český ráj*

turnov

* Od čtvrtka 13. ledna do 6. února je v Klenotnici turnovského muzea vystavena kopie císařské koruny Napoleona Bonaparta, kterou po více než ročních přípravách a realizaci dokončil výtvarník Jiří Urban pro soukromého investora. Z facebooku muzea jsem pro vás stáhnul několik pěkných fotografií.

* Turnovské kulturní tipy:

LADAKH A ZANSKAR ANEB MALÝ TIBET

Cestopisná přednáška Radky Tkáčikové

Oblast na severu Indie je nazývána malým Tibetem pro svoji kulturní i náboženskou podobu s Tibetem. Vysokohorská himálajská poušť překvapí malebnými tradičními vesničky vnitru hor a zakonzervovaným stylem života. Soutěsky, pastevecké stezky a prastaré buddhistické kláštery, které stále žijí. Údolí Indu a letní sídlo Dalajlámy. Výstupy na šestitisícovky, nejvyšší silniční sedla na světě, pádlování na řece Zaskar a slaná jezera ve výšce 4500 m. Buddhistická filosofie, festivaly v klášteře, rituály, to vše na přednášce Radky Tkáčikové, která do oblasti létá přes dvacet let. Muzeum Českého ráje v Turnově / Expozice Horolezectví / **středa 19. 1. od 18 hodin**

*** ARMÁDA A VB V TURNOVĚ V SRPNU 1968**

Historik Daniel Povolný, pracovník *Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu*, připomene srpnové události roku 1968 v Turnově. Také představí svoji publikaci *Nejhorší den Československé lidové armády: 21. srpen 1968*, která vyšla v předminulém roce a můžete si ji případně vypůjčit v městské knihovně. Jedná se o odloženou akci z loňského roku.

Knihovna na vlakovém nádraží, **středa 19. ledna** v 18 hodin.

*** REVIZOR**

Jak to vypadá, když do jednoho malého města má přijet vysoký státní úředník, inkognito, aby se přesvědčil, že je vše v pořádku? Gogolova komedie měla premiéru v roce 1836, ale ono „nenadávej na zrcadlo, když máš křivou hubu“ zní více než současně... Hrají členové Městského divadla Mladá Boleslav.

Městské divadlo Turnov, **středa 19. ledna** od 19.30, 380 Kč / na místě 420 Kč

*** Turnov pro Turnov**

Autorská výstava fotografií Petry Jirošové s netradičními pohledy na naše město.

Výstava se koná u příležitosti 750. výročí města Turnova.

Galerie Na Schodech knihovny – do konce ledna

Turnov
pro
Turnov

turnovsko

*** Valdštejn lákal k procházkám.** Vysoká návštěvnost Valdštejna v závěru loňského roku vedla ke zpřístupnění památky také v prvních dvou víkendech roku letošního. Uplynulé dny volna (8. a 9. ledna) přilákaly na hrad téměř 600 návštěvníků (v sobotu 340, v neděli 253). Poslední příležitost k prohlídce vánočně vyzdobené kapličky na prvním nádvoří, salónek s expozicí *Aehrethalské Vánoce* a kapli sv. Jana Nepomuckého s betlémem bude o příštím víkendu **15. a 16. ledna**, po oba dny od 13 do 15.30. (Turnovsko info)

rovensko p. t.

Rovensko pod Troskami si připomnělo svoje hrdiny, parašutisty z výsadku Antimony

Rovenské náměstí v sobotu 8. ledna ožilo účastníky vzpomínkové akce k 79. výročí hrdinné smrti výsadkářů Františka Závorky a Lubomíra Jasínka z výsadku *Antimony*. Tradiční vzpomínku uspořádal klub vojenské historie *Rota Nazdar* z Bakova nad Jizerou společně s městem Rovensko pod Troskami.

V kulisách nastoupené jednotky a čestné stráž *Roty Nazdar* připomněla starostka města Jiřina Bláhová dva významné milníky rovenských válečných dějin, tedy tragický konec paravýsadku *Antimony* a události z května 1945. Nezapomněla ani na statečného tehdejšího starostu Josefa Kouřila, jenž se nemalou měrou zasloužil o životy obyvatel města. Celým průběhem piety velmi poutavě provázel pan Tomáš Michálek z *Roty Nazdar*.

Na všech místech souvisejících s tímto příběhem byly položeny květiny. Tradiční začátek byl u pamětních desek na rovenské radnici, pak se všichni přítomní přesunuli k domku MUDr. Arnošta Kruse, v jehož ordinaci nad ránem 16. ledna 1943 vyhasly životy obou statečných výsadkářů. Zakončení akce bylo u domku čp. 428 na plovárně za městem, kde parašutisty ukrýval plavčík Emil Lukeš. V tomto domku byli oba hrdinové dopadeni a zde také požili tablety s jedem. Svou hrdinskou smrtí zachránili obyvatele Rovenska, Veselé, Frýdštejna a mnoha dalších obcí, kde se ukrývali.

Skupina *Antimony* byla prvním výsadkem shozeným na území protektorátu Čechy a Morava po atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Jejich *Handley Page Halifax Mk. II*, pilotovaný Leo Anderlem, startoval z Anglie 24. října 1942 v čase posledních výstřelů v koncentračním táboře Mauthausen, kde bylo zavražděno 262 osob s domnělou souvislostí s atentátem. Měli za úkol navázat spojení s vedením domácího odboje a předat poselství presidenta Edvarda Beneše a ministra národní obrany exilové vlády v Londýně Sergěje Ingra.

Měli s sebou také tři vysílačky. Spojení se podařilo pouze s docentem Vladimírem Krajínou, vedoucím *Ústředního vedení odboje domácího (ÚVOD)*, které sdružovalo nekomunistické odbojové organizace na území protektorátu;

František Závorka a Lubomír Jasínek

ten se v té době již ukrýval ve škole ve Veselé u řídícího učitele Karla Hlaváčka. Celý organizovaný odboj byl už ale v troskách. Na Novopacku, kde pobýval výsadek nejdříve, působil nasazený agent Karel Čurda, parašutista ze skupiny *Out Distance*, který se dal do služeb nepřítele. S jeho pomocí gestapo stáhlo síť a podařilo se jim vypátrat osoby, které padákové agenty ukrývaly.

Ráno 15. ledna 1943, ještě před zahájením vyučování, byl ve škole ve Veselé /FOTO zajat řídící Hlaváček. Na služebně jičínského gestapa byl podroben

krutému výslechu a nelidsky mučen. Přesto stále nic neprozradil. Až po setkání s jemu neznámým zmučeným Kulhánkem, který jako první parašutisty ukrýval, a zejména po konfrontaci s učitelem Tůmou, který byl tak zřízen, že jej Hlaváček téměř nepoznal, skočil Tůmovi do řeči, že on opravdu parašutistu (Františka Závorku, krycím jménem Sokol) od něho na nádraží v Lomnici nad Popelkou převzal, ale Tůma jel ihned zpátky. Pak už musel přiznat, že úkryt parašutisty zná. V tomto okamžiku byla zachráněna síť spolupracovníků na Lomnicku a Novopacku, protože se gestapáci soustředili už jen na parašutisty.

Hlaváček ještě stačil využít nabídky velitele jičínského gestapa Eduarda Fischera a sepsal smlouvu se státním tajemníkem K. H. Frankem, že s parašutisty bude po vydání jednáno jako s válečnými zajatci podle mezinárodních konvencí a obce a obyvatelé, kteří parašutisty ukrývali, budou ušetřeni represálií a osudu Lidic a Ležáků. Dále, že mu bude vydána pistole, aby mohl spáchat sebevraždu a dokázat tak, že mu nešlo o život vlastní, ale o uchránění obyvatel a vesnic. Pistoli měl vydat JUDr. Alois Hornischer z gestapa. U podpisu smlouvy byl jako svědek za českou stranu tehdejší starosta Jičína JUDr. Karel Klouček. (Českoslovenští státní příslušníci působící v zahraničních armádách nebyli považováni za nepřítel, ale za příslušníky vlastního státu, kteří zvedli zbraň proti vlasti. Byli proto trestáni naprosto exemplárně jako vlastizrádci.)

V noci na 16. ledna 1943 vyjednávali v domku plavčíka Lukeše na rovenské plovárně Hlaváček s Kouřilem za přítomnosti českého četnictva (pod vedením vrchního strážmistra Jaroslava Kodeta) s parašutisty o jejich vydání za předpokladu dodržení již dříve sepsané smlouvy. Závorka s Jasínkem souhlasili, ovšem s podmínkou, že se otráví. Nakonec vše proběhlo tak, jak se ujednali. Oba spolklí ampuli s jedem a jejich životy vyhasly v rovenské ordinaci lékaře Kruse. Dohrou bylo ještě jednání komisaře protiparašutistického oddělení *SBF* Willy Leimera se starostou Josefem Kouřilem a vrchním strážmistrem Jaroslavem Kodetem na četnické stanici v Rovensku, kde měli určit 60 významných osobností města, které budou pro výstrahu likvidovány. Po krátké domluvě vytrhli papír ze stroje a řekli jen dvě jména, tedy vlastní, s vysvětlením, že

obyvatelstvo Rovenska je nevinné, za vše berou odpovědnost jen oni dva.

Dodejme, že Němci smlouvu dodrželi, nejpříímější účastníci příběhu byli sice pozatýkáni, vyslýcháni, ale do konce války jen internováni v Malé pevnosti v Terezíně.

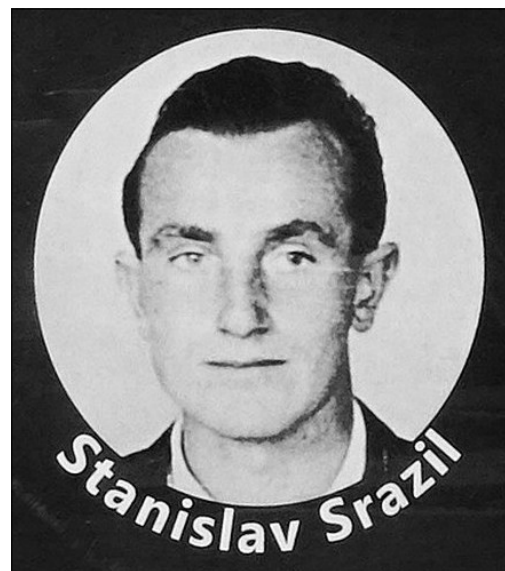

Odhalení pamětní desky parašutistům na rovenské radnici v květnu 1946

Hlaváček pistoli od dr. Hornischera nedostal, ten se po jeho žádosti o vydání pistole na něj v přítomnosti Kodeta utrhнул, že gestapo zbytečně nevraždí české obyvatelstvo a že by to tak vypadalo. Po cestě do Jičína si žiletkou od paní Lukešové podřezal žíly na ruce, byl ale v Libuni odhalen, ošetřen a i on byl nakonec internován.

Třetí člen výsadku Antimony Stanislav Srazil byl zatčen 16. ledna 1943 v Dolní Kalné u cestáře Horáka, kde se v té době ukrýval. Byl vězněn v Petschkově paláci, sídle pražského gestapa, a ve věznici na Pankráci, kde jej donutili k radiové protihře *Hermelin*. Gestapo však odhalilo jeho šifrovací značky upozorňující na sledování. Poté ho převezlo do Terezína a 20. dubna 1944 bez soudu popravilo.

Je dobře, že si můžeme v dnešní době důstojně připomenout hrdinství českých vlastenců. Nebylo tomu tak vždy, za vlády komunistů byly tyto příběhy násilně vymazány z pamětí lidí – i přímých účastníků. Ti se báli

pod hrozbou represí o tom všem hovořit, nedejbože snad i něco napsat...
 Díky *Rotě Nazdar* i lidem z vedení Rovenska pod Troskami můžeme být svědky
 důstojné připomínky událostí v našem kraji.

/ Tomáš Vávra; foto autor a f.

Republika Československá.

Okres úřad - Magistrát: Turnov
 Districtus polit.: Turnov
 Soudní okres: Turnov
 Místo smrti: Rovensko p. Tr 428
 Loc. mortis: Rovensko p. Tr 428
 Číslo jedn.: 376/46
 Nr. exh.: 376/46

Archidiecéze: Litoměřice
 Archidiecesis: Litoměřice
 Vikariát: Turnov
 Vicariatus: Turnov
 Matriky zemřelých svazek XXVII
 folio 35.

Úmrtí list.

Testimonium obitus.

Die: Dies:	Úmrtí obitu	pohřbu depos.	t. j. jeden tisíc devět set čtyřicet tři
Měs: Mensis:	16.	--	
Rok Annus:	leden	--	
	1943	--	
Jméno a stav zemřelého Nomen et conditio defuncti	František Závorka, štábní kapitán dělostřeleckého pluku 109 v Bratislavě, parašutista od 19. října 1940.		
Náboženství Religio	římskokatolické		
Pohlaví Genus	mužské		
Stáří Aetas	31 let, narozen 18.X.1911		
Místo pohřbení Locus dispositionis	Odvezen gestapem do Kartouz, kde jeho stopa mizí.		
Příčina smrti Mortis ratio	dobrovolná smrt otrávením		
Jméno pohřbůva- jícího kněze Nomen sacerdotis sepelientis	-----		
Kdy a kým zaopatřen Provisus?	Žádal před smrtí o duchovní útěchu kněze, ale ten nebyl připuštěn.		
Poznámka Adnotatio			

Farní - děkaný úřad v. na Týně v Rovensku pod Troskami

dne 11. října 1946.

Augustin Šembera,
děkan.

V TONTO DONKU PŘECHOVÁVAL PLAVČÍK
EMIL LUKEŠ S RODINOU PARAŠUTISTY MAJORA
FRANTIŠKA ZÁVORKU Z PISKU A NADPORUČÍ –
KA LUBOMÍRA JASŇKA Z PŘERDOVA, KTERÍ DNE
16. LEDNA 1943 DOBROVOLNĚ OBĚTOVALI SVŮJ
ŽIVOT, ABY UCHRÁNILI MĚSTO ROVENSKO POD
TROSKAMI PŘED OSUDEM LIDIC A LEŽÁKŮ.

Tři města Libereckého kraje chtějí být Historickým městem roku

Dubá, Lomnice nad Popelkou a Jilemnice budou mezi sebou soutěžit o Cenu za přípravu a realizaci *Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón za rok 2021*.

Cílem je ocenit taková města, která v této oblasti dosáhnou nejlepších výsledků. Vítěz získá titul Historické město roku 2021. Liberecký kraj reprezentují města: Dubá, jež se v loňském roce stala krajským vítězem, Jilemnice, která je již držitelem titulu Historické město roku 2012, a Lomnice nad Popelkou, ta se do soutěže přihlásila naposledy v roce 2018. Města se nejprve utkají mezi sebou. Nejlepší z nich poté postoupí do celostátního kola jako jediný zástupce Libereckého kraje.

„Porotní komise složená ze zástupců Ministerstva pro místní rozvoj, krajského garanta Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska a Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Liberci vybere již koncem ledna 2021 krajského vítěze, kterého pošle jako zástupce Libereckého kraje do státního kola.“, konstatoval garant soutěže za liberecké územní pracoviště NPÚ Václav Němec.

„Město Dubá věnovalo v loňském roce pozornost památkám nejen ve své městské památkové zóně. Takovým příkladem může být i obnova unikátní

sušárny chmele. Rozhodně za zmínku stojí také zahájení oprav statických poruch kostela Nalezení sv. Kříže.

V Lomnici nad Popelkou došlo během několika let k opravám téměř všech kulturních památek v městské památkové zóně. Pozornosti se dostalo i samotnému prostoru Husova náměstí. Velké opravy zaznamenal také místní zámecký objekt. Město také podporuje římskokatolickou církev v obnově omítky kostela sv. Mikuláše z Bari.

Jilemnice i přes nepříznivou pandemickou situaci neustále regenerovala městskou památkovou zónu, z níž bychom mohli jmenovat především úspěšné dokončení exteriéru objektu školy č. p. 288 v Komenského ulici. Na tomto místě bylo také v loňském roce zrestaurováno sousoší sv. Kříže. Regenerace zóny v Jilemnici probíhá dlouhodobě a ustavičně.“, upozornila tisková mluvčí libereckého pracoviště NPÚ Alžběta Sakařová.

Získání titulu *Historické město roku 2021* podtrhne finanční odměna 1 milion korun.

Ceny jsou vyhlašovány už od roku 1994. Z měst Libereckého kraje titul dostala v roce 2012 Jilemnice, v roce 2016 ho obdržel nedaleký Jičín.

/ Alžběta Sakařová, NPÚ

lomnicko

SYŘENOV, KUMBURK – Z řady probíhajících obnov kulturních památek v Libereckém kraji jsou některé významnější projekty financovány z *Programu záchrany architektonického dědictví (PZAD)*, který je každý rok vypisován

Ministerstvem kultury. Mezi takové památky patří i hrad Kumburk v obci Syřenov nacházející se na Lomnicku, při samé hranici s Královéhradeckým krajem.

Kumburk patří mezi nejvíce dochované hradní objekty vrcholného středověku v regionu. První písemná zmínka o hradu je datována k roku 1325. Vlastní založení objektu je spojené s rodem Markvarticů. Avšak dle archeologických průzkumů lze usuzovat, že se objekt řadí mezi tzv. strážné hrady, tudíž by jeho založení mohlo být i dřívější. Od 15. století Kumburk disponoval kvalitním dělostřeleckým vnějším opevněním, které se pak stalo i podstatnou záminkou pro celkové zboření hradu na příkaz císaře Leopolda I.

Hradní zřícenina s dochovanými zbytky

vnějšího opevnění, branami, válcovou věží, budovou a baštami je po celý rok volně přístupná veřejnosti.

„Obec Syřenov získala zříceninu hradu Kumburk do svého vlastnictví v roce 2000 a od té doby až dodnes se ve spolupráci se Sdružením pro záchranu hradu Kumburk snaží o jeho pravidelnou údržbu. Mezi lety 2000 až 2005 byly prostředky na nezbytné záchranné práce získávány z nejrozličnějších zdrojů, například z Okresního úřadu města Semily nebo z Havarijního programu MK ČR, od roku 2006 se však podařilo akci zařadit do *Programu záchrany architektonického dědictví* a dát jí tím pravidelný časový rytmus a lépe organizovaný řád. Po náročných opravách tzv. Panenské věže (2006) a fragmentů okružní hradby (2008–2012) bylo přistoupeno k opravám věží (2013–2017) a od roku 2017 až dosud probíhá oprava dalších úseků okružní hradby.“ o průběhu *PZAD* informoval za územní odborné pracoviště v Liberci Tomáš Kesner.

/ NPÚ Liberec

semily

*** Muzeum a Pojizerská galerie Semily zve:**

Kino Malý výstavní sál **14. ledna** - 20. března 2022

KŘEHKÁ KRÁSA PORCELÁNU

Malírna porcelánu Karla Flekny a Vladimíra Strádala se zaměřovala na svěží barevné motivy, které zaujmou i dnes. Některé ze vzorů dokonce vytvořil známý prvorepublikový architekt Pavel Janák. Zveme vás

k prohlídce celé palety výrobků i k seznámení s procesem výroby. Vernisáž se uskuteční **14. ledna v 16 hodin** za účasti Vladimíra Strádala mladšího.

Pojizerská galerie **do 30. ledna 2022**

ZA BETLÉMSKOU HVĚZDOU

Vánoční výstava více jak padesáti betlémů různého stáří, materiálů a velikostí ze sbírek pěti muzeí a několika soukromých sběratelů. Mezi nimi je například divadelní opona Matyáše Bernarda Brauna z Kuksu, mechanický betlém s pohyblivými figurkami, betlém z chlebového těsta a mnohé další. Těšit se můžete také na dvě řezbářská díla Zdeňka Lindnera.

1. patro **do 30. ledna 2022**

PORTRÉT - AUTOPORTRÉT: VÝSTAVA AMATÉRSKÝCH PRACÍ

Dva měsíce měli amatérští výtvarníci na to, aby do muzea doručili své soutěžní práce na téma "Portrét-autoportrét". Sešlo se 213 portrétů vytvořených nejrůznějšími technikami od autorů různých věkových kategorií.

1. patro **do 30. ledna 2022**

STOLETÍ ČESKÉHO VOLEJBALU V LIBERECKÉM KRAJI

Výstava u příležitosti 100 let českého volejbalu vás provede od začátků tohoto sportu importovaného z Ameriky po desetiletích, kdy jsme byli ve zlatých časech mistry světa a Evropy. Přijďte se podívat na to, jak se sportovalo před stoletím.

Trvalá expozice

TAJEMSTVÍ ŘEMESEL NAŠICH PŘEDKŮ

V podkroví semilského muzea na vás dýchne atmosféra života na Semilsku v minulých staletích. Můžete obdivovat krásu vyšívaných krojů nebo malovaného nábytku. Seznámíte se s tím, jak se zpracovával len, tkaly látky, brousily drahé kameny atd.

semilsko

SLANÁ –
Hasiči z šesti jednotek v pondělí skoro čtyři hodiny likvidovali požár staršího domu ve Slané. Uzavřená byla kvůli tomu kolem vedoucí silnice 289. Provoz byl obnoven před

11. hodinou. Při požáru nebyl nikdo zraněn, řekl krajský mluvčí hasičů David Kořínek.

Požár byl hasičům nahlášen před 7:00, vyhlášen byl druhý stupeň poplachu. Podle Kořínka byl zasažen prakticky celý dům. „Zůstaly z něj jen obvodové zdi,“ řekl mluvčí hasičů. Výše škody se bude zjišťovat stejně jako příčina. „Vypadá to předběžně na nějakou manipulaci s otevřeným ohněm,“ dodal Kořínek.

Po lokalizaci požáru museli zasahující hasiči rozebrat střešní konstrukci domu a vyhledávat skrytá ohniska. Z objektu vynesli také několik propanbutanových lahví. Požár hasili profesionální hasiči ze Semil s pomocí dobrovolných jednotek z Železného Brodu, Košťálova, Lomnice nad Popelkou, Semil a Slané. (Náš REGION – ČTK; foto twitter hasičů Libereckého kraje)

LIBŠTÁT – Od 1. února bude nově otevřena cukrárna *Olala*.

Faktem je, že když jsem byl poprvé a naposledy v Libštátě s přáteli, byla cukrárna *Olala* jedním z mála světlých okamžiků. A nejen proto, že pro své zákazníky odebírali SORRY.

Bude tu také velký výběr zákusků, chlebíčků, francouzská vína. Rozvoz dobrot nad 10 kusů po blízkém okolí bude zdarma. Otevřeno bude od úterka do soboty mezi 8:30 a 16. hodinou. Ke kávě dostanete koláč nebo makronku zdarma. Tak hlavně aby to nebyla omikronka!

Cukrárna Olala na libštátském náměstí v květnu 2016

rokytnicko

„Do věže kostela v Rokytnici nad Jizerou byla umístěna časová schránka. Časová schránka je celkem velká, tak se nám do ní podařilo vložit poměrně dost věcí. Například noviny a dokumenty, které vystihují současnou společnost nebo život v církvi. Také respirátor a současné mince.

Dále poselství faráře, poselství starosty a aktuální číslo *Rokytnického zpravodaje*. Schránka je vyrobená celá z mědi a vyrobil ji místní klempíř Michal Kratochvíl.“

Nápis na ní vygravírovala Miroslava Pampelová. Do věžní bání kostela byla časová schránka umístěna někdy koncem října.

Z dalšího vyplývá, že vše se odehrálo při příležitosti obnovy kostelní kupole a zhotovení nového kříže. *Rokytnický zpravodaj* přinesl rozhovor Lucie Lukešové s Karlem Šimkem, jehož hronovská firma se specializuje na veškeré druhy řemeslných živností prováděných ve výškách.

Jak dlouho vám trvaly práce na renovaci kupole a kříže?

Ještě před započítím prací na opravě kostelní věže se počítalo s tím, že se vymění narušený trám hrotnice, kde je posazena kupole a upevněn kříž. Samotný kříž ve ztrouchnivělém trámu už držel jen silou vůle a byl značně vychýlen mimo osu a hrozilo, že jednou spadne. Teprve při montáži lešení a spuštění kříže se zjistilo, že kříž je v neopravitelném stavu.

Po konzultaci s památkáři vytvořili kováři přesnou repliku zkorodovaného kříže. Samotná výroba repliky kříže trvala zhruba 20 dní. Následně jsme kříž převezli do restaurátorské dílny, kde byl odborným zlatníkem pozlacen plátkovým zlatem. Zlacení trvalo tři týdny.

Kupole je vyrobena z měděného plechu a nevyžadovala výraznou opravu, byla

jen natřena několika vrstvami suříkové barvy, která nešla mechanicky ani chemicky odstranit. Bylo třeba nechat kupoli otryskat a poté pozlatit plátkovým zlatem. Kupole byla pozlacena za dva týdny.

Kolik váží takový kříž?

Kříž na kostele v Rokytnici nad Jizerou se skládá ze dvou částí. Jednu část tvoří středová kovaná tyč s hrotem, která je zaražena v trámu. Druhá část je samotný kříž, vykováný z ocelových plocháčů a ozdob, který je nasazen na středovou tyč. Středová tyč kříže váží zhruba 60 kilo a kříž asi 70 kilo.

Jakým způsobem bude kříž na kupoli umístěn?

V první řadě bude třeba vyměnit ztrouchnivělý trám hrotnice za nový, ve kterém bude připraven otvor pro upevnění hrotu tyče kříže. Poté pomocí lanového vrátku vytáhneme kupoli, kterou usadíme na trám

hrotnice. Následně vytáhneme vrátkem středovou tyč kříže, kterou upevníme v trám hrotnice. Dále vytáhneme samotný kříž, který nasadíme na nosnou tyč.

Napadá Vás něco zajímavého, na co jste při této zakázce narazil?

Za posledních patnáct let, zhruba každý rok, jsme prováděli opravy tohoto druhu, kde bylo třeba vyměnit narušené trámy hrotnice a usadit makovici s křížem. Jeden z vážných problémů kostelních věží je, že není dostatečně utěsněno usazení hrotu kříže. Srážková voda pak po kříži zatéká do kupole a dochází k hnilobě trámu hrotnice a kříž neudrží a začne se naklánět.

Kostelní věž v Rokytnici nad Jizerou má výšku 50 metrů a práce na této věži jsou daleko náročnější.

Samotné vystavění lešení je velmi náročné a práce při opravě jsou vzhledem k manipulaci s materiálem daleko obtížnější. Tato zakázka je pro nás velká výzva.

Nevím přesně, kdy se rokytnický kostel nové makovice dočkal a omlouvám se, tahle zpráva není zrovna horká a možná ani vlažná, ale Rokytnický zpravodaj vyšel loni jen pětkrát a nepátrám po něm zrovna pravidelně.

**„Husova třída v Semilech“ Nakl. K. Chaloupecký, knihkupec v Semilech.
Odesláno za Protektorátu**

**Ktová, roubené chalupy, celkový pohled na obec, socha Panny Marie Immaculaty, památný strom, obecní úřad, hrad Trosky.
Foto a vydání Petr Prášil, vydavatelství Baron, pro obec Ktová v roce 2008**

„Zříceniny hradu Rotštejna“ Nákladem Turistické a všeobecné poptáárny v ?
(překryto známkou, patrně šlo o Turnov). Odesláno 1914

železný brod

V železnobrodském divadle uvidíte **21. ledna od 19 hodin** hru J. Giraulta a J. Vilfrida *Svatba bez obřadu*. Do Brodu ji přiveze firma *Drama Production*, Vstupenky lze získat jen na www.ticket365.cz.

Cestovatelská přednáška

Pavla Bičíková

BARMA

17. 1.

18:00

50 Kč

KC Kino

Železný Brod

*** První rok v novém režimu má za sebou hrad Valečov**

Začátek roku 2021 byl pro něj velmi nepříznivý. Včasné otevření zhatil covid-19, z důvodu špatného počasí se prodloužila doba dokončení sanace zdiva, ale především v březnu nečekaně zemřel dlouholetý kastelán Zdeněk Steklý. Přesto se obec Boseň, která je majitelem hradu, se situací vypořádala. Loňskou turistickou sezónu tak lze i přes veškeré komplikace hodnotit jako úspěšnou. „Od 22. května do konce listopadu si na hrad našlo cestu 17 312 návštěvníků. Za posledních deset let se tak jedná o druhou nejvyšší návštěvnost, která byla překonána pouze v roce 2014, kdy si Valečov zapsal do statistik číslo 18 110,“ uvedla starostka obce Boseň Hana Maudrová.

Vstupné přineslo obecní pokladny něco málo přes 700 tisíc korun. Návštěvníci hradu byli štedří, i co se týká finančních příspěvků do hradní kasičky. Za rok se zde sešlo a na účet vyhlášené sbírky bylo připsáno přes 16 tisíc korun. Část z těchto financí se použila na výrobu nových návštěvních řádů a na pořízení pamětní tabulky na zesnulého kastelána Zdeňka Steklého, která je umístěna na srubu na nádvoří.

(Petr Novák, Mnichovohradištsko.cz)

*** Připravuje se rekonstrukce věžních hodin v kostele sv. Ignáce**

Na rok 2022 se chystá oprava hodin ve věži kostela sv. Ignáce, který postupně prochází rekonstrukcí. Zatímco kostel je v majetku církve, věžní hodiny jsou ve vlastnictví města. Město Jičín by v roce 2022 mohlo na akci čerpat dotaci z *Programu regenerace městských památkových rezervací*. Z tohoto programu by mohla být i další dotace, a to na stavební práce na Čestném dvoře ve Valdštejnské lodžii.

Rekonstrukci věžních hodin provede akademický sochař Petr Skála. Město Jičín pana Skálu oslovilo na jaře 2021. Že si akademický sochař vyhradil čas již na rok 2022, to svědčí o prestiži města Jičina. Rada města s ním schválila smlouvu o dílo a také výjimku ze směrnice o zadávání veřejných zakázek. V tomto oboru totiž prakticky neexistuje konkurence. Kostel sv. Ignáce z Loyoly tedy získá kompletně zrestaurované hodiny, a to do poloviny listopadu 2022. Celková cena díla je 517 625 Kč bez daně. Práce budou zahrnovat zrestaurování jednotlivých součástí a mechanismu,

konkrétně věžního hodinového stroje, systému pohonu stroje závažími, ručkových strojů ciferníků, systému převodu točivého momentu k ručkovým strojům ciferníků, systému odbíjení a podstavce hodinového stroje. Věžní hodiny budou i modernizovány – budou přestaveny na bezobslužný provoz. Akademický sochař zhotoví elektrické natahovací zařízení a elektronické synchronizační zařízení, takže hodiny budou přijímat rádiový signál.

Kostel sv. Ignáce z Loyoly je ve vlastnictví Římskokatolické farnosti – arciděkanství Jičín. Je zapsán v *Ústředním seznamu kulturních památek ČR* jako nemovitá kulturní památka. Avšak hodiny jsou v tomto seznamu zapsány jako movitá kulturní památka ve vlastnictví města Jičína a mají i jiné rejstříkové číslo. Nejde o nic neobvyklého. Hodiny na stavbách, a to i sakrálních, jsou tradičně záležitostí obce.

/ Jan Jireš, Jičínský zpravodaj

*** Knihovna živě s Vlastimilem Vondruškou**

Ve středu 19. ledna navštíví „knihovnu živě“ Vlastimil Vondruška. Spisovatel, historik, etnograf, publicista a dlouhodobě nejpůjčovanější autor v českých veřejných knihovnách bude hostem on-line vysílání *Knihovny Václava Čtvrťka v Jičíně*. Sledovat živou besedu se slavným autorem budou moci diváci odkudkoliv z počítačů, mobilů a tabletů na webové adrese knihovna.jicin.cz/zive. Beseda s Vlastimilem Vondruškou začne **ve středu 19. ledna** v 18 hodin. (Michaela Sehnalová, Jičínský zpravodaj)

vrchlabí

*** Kulturní tipy:**

21. 1. / pátek / 19 hodin

XAVIER BAUMAXA

Litvínovský bard i se svým novým experimentálním elektronickém albem F!ASCO.

*** Tečkou za loňským výročím** jabloneckých architektů Josefa Zascheho a Roberta Hemmricha se stalo vydání jubilejní tiskoviny, která bude tuto událost trvale připomínat. Přináší řadu příspěvků na jedno společné téma, a to formou článků, rozhovorů i obrazových reportáží.

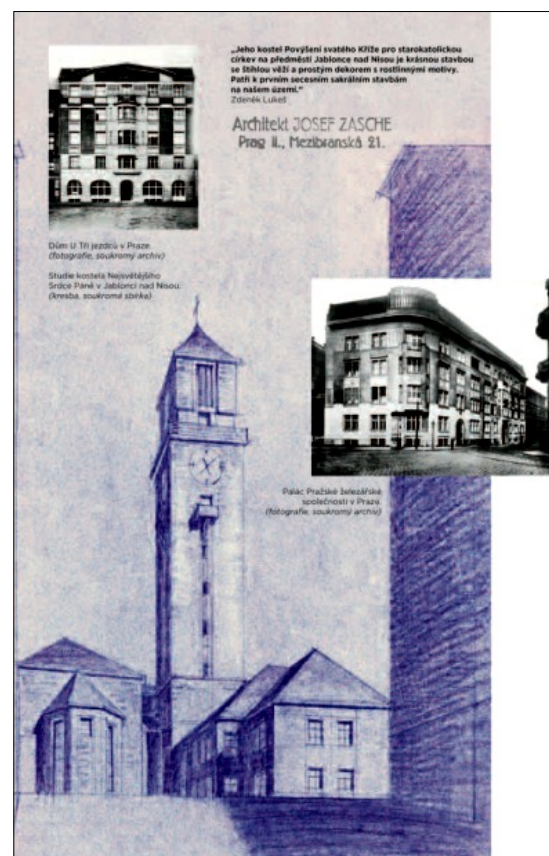
Vydavatel, Městská galerie MY, tak tímto krokem vychází alespoň zčásti vstříc návštěvníkům vloni uspořádané výstavy, kteří si přáli vydání katalogu nebo podobné tiskoviny věnované životu a dílu dvou významných jabloneckých rodáků.

Jubilejní tiskovina je sestavena a napsána tak, aby byla přístupná širší veřejnosti. Přesto mezi autory tematických příspěvků najdeme mnohé renomované odborníky. Úvodní článek věnovaný Josefu Zascemu napsal historik architektury Zdeněk Lukeš. Z pera historika umění Jana Mohra je pojednání o spolupráci architekta Zascheho a sochaře Franze Metznera. Památkář Jaroslav Zeman se věnuje Zascheho Dresslerově vile, která v Jablonci zůstává poněkud neprávem ve stínu dvou architektonických monumentálních kostelních staveb.

O výjimečnosti jizerskohorských rozhleden Roberta Hemmricha píše vlastivědný publicista Marek Řeháček. Jednu epizodu ze Zascheho strastiplné cesty za vysněným kostelem pro rodné město přibližují Jan Strnad a Borek Tichý.

Další z příspěvků se zabývá umělecky založenými nositeli příjmení Zasche, kteří se narodili v Jablonci. Formou textových a obrazových reportáží jsou zaznamenány některé loni proběhlé výroční kulturní akce – odhalení pamětní desky Roberta Hemmricha na budově ZUŠky v Podhorské ulici, výstava *Architektura pro horské město* v Městské galerii MY i slavnostní večer s koncertem ve starokatolickém kostele.

Důležitou část obsahu tvoří rozhovory. Ty editor jubilejní tiskoviny Jan Strnad připravil se zajímavými osobnostmi, které se svou činností nějak dotýkají staveb zmíněných jabloneckých architektů. Starokatolický farář Karel Koláček se svěřuje s radostmi a strastmi péče o kostel Povýšení svatého Kříže. Irena Kreiselová, předsedkyně nadačního fondu, přibližuje záchranu varhan v Zascheho kostele Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Anna Strnadová rekapituluje snahy o záchranu jabloneckých městských lázní. Rozhovor s režisérem Radovanem Lipusem, spoluautorem pořadu *Šumný Jablonec*, se věnuje

významu popularizace péče o památky moderní architektury.
Jubilejní tiskovina vyšla v omezeném nákladu a je k dostání v Městské galerii MY, která sídlí v Domě Jany a Josefa V. Scheybalových v Kostelní ulici.
(MGMY)

*** 21/1**

POSEL Z LIPTÁKOVA

Městské divadlo, 19 hodin

legendární Divadlo Jára Cimrmana

www.divadlojablonec.cz

jablonecko

*** Ministerstvo kultury ocenilo ruční výrobu skla. Stane se kulturním dědictvím UNESCO?**

Na základě návrhu Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou z února minulého roku rozhodlo ministerstvo kultury o zápisu ruční výroby skla do *Seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury České republiky*. Tento zápis je zásadní podmínkou pro možnost podání návrhu na zápis na *Reprezentativní seznam nemateriálního kulturního dědictví lidstva UNESCO*.

Příprava dokumentace ke společné nominaci za všech šest zemí (Francie, která je hlavním koordinátorem, Německo, Španělsko, Maďarsko, Finsko a Česká republika) se v těchto dnech finalizuje.

V prosinci navštívil Českou republiku filmový štáb z Francie, aby zde v doprovodu muzejních pracovníků natočil část dokumentárního filmu zaměřenou na unikátní techniku ručního tažení bižuterních tyčí v *Preciose Ornele* v Desné a na techniku rytí a broušení skla ve firmě *Ladislav Ševčík Bohemia Crystal* v Železném Brodě.

„Žádost se bude podávat v březnu a celý rok zabere hodnotící procedura. Věřme, že bude úspěšná,“ uvedla ředitelka jabloneckého muzea skla Milada Valečková.

/ Jan Mikulička; foto MSB 02

liberec

*** Oblastní galerie Liberec** loni získala 12 děl, zaplatila za ně přes 1,1 milionu korun. Jde převážně o malby a kresby od umělkyň současné české a slovenské výtvarné scény. Vybrané obrazy a kresby mohou nyní návštěvníci vidět na mimořádné přehlídce trvající do 6. února.

„Díla některých dalších autorů budou moci návštěvníci zhlédnout na našich letošních i budoucích výstavách,“ řekl ředitel Oblastní galerie Liberec Pavel Hlubuček. Mezi ně patří dvě malby Tomáše Plesla, který bude mít v galerii výstavu letos na podzim.

Z nových akvizic jsou nyní vystavena díla slovenské autorky Doroty Sadovské, kresby Markéty Hlinovské, obraz Zdenky Marie Novákové a portrét Běly Kolářové od Libuše Pražákové. V galerii mohou návštěvníci vidět i obraz *Kvadratura kruhu II.* od Zdeňka Trse, který je ale součástí autorovy probíhající výstavy.

Oblastní galerie v Liberci má pátou největší sbírku v zemi. Vlastní na 2000 obrazů, přes 16.000 grafik a kreseb a zhruba 3000 plastik a dalších předmětů. (Zdroje: Genus + Jan Mikulička)

liberecký kraj

*** Kraj i letos podpoří výstavbu karavanových stání.**

Doba karavanová pokračuje. Poté, co kovidová pandemie otočila před dvěma lety svět cestovního ruchu a turistiky naruby a uzavřela hotely i penziony, stalo se naprostým trhákem cestování v karavanech. Loni proto Liberecký kraj vyhlásil pro obce dotační program na podporu budování karavanových stání neboli *stellplatzů*. Setkal se se zájmem, protože rozvoj karavanových stání se dočká podpory i letos.

Na konci loňského prosince vyhlásil kraj dotační program, v němž jsou k dispozici celkem tři miliony korun. Peníze mohou žadatelé využít na pořízení servisní technologie pro stání obytných automobilů a přívěsů – například elektrickou a vodovodní přípojku, výlevku odpadů a zajištění pitné vody včetně souvisejících terénních úprav.

„Cílem tohoto programu je vytvoření sítě karavanových stání v našem kraji tak, aby odpovídala potřebám návštěvníků, kteří tímto způsobem cestují. Tato síť je postavená na zhruba třicetakilometrové vzdálenosti jednotlivých stání od sebe. Předpokládám, že v letošním roce bude toto téma uzavřeno a pro příští rok vypíšeme téma nové,“ uvedla Květa Vinklátová, náměstkyně libereckého

hejtmana pro kulturu, památkovou péči a cestovní ruch.

O dotaci se mohou ucházet sídla, která leží ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností, jimiž jsou Česká Lípa, Liberec, Jablonec nad Nisou, Železný Brod a Jilemnice. Lhůta pro podávání žádostí je od 24. ledna do 22. dubna tohoto roku. Žádost o poskytnutí dotace se podává prostřednictvím standardizovaného formuláře, jenž je k dispozici na internetových stránkách Libereckého kraje <http://dotace.krajlbz.cz/cestovni-ruch>

Liberecký kraj v roce 2021 podpořil v rámci dotačního programu *Rozvoj doprovodné turistické infrastruktury – karavanová stání* šest projektů, díky nimž na konci roku 2022 vznikne na území Libereckého kraje šest nových karavanových stání s potřebnou doprovodnou infrastrukturou. Nadšenci *karavaningu* se můžou těšit na karavanová stání ve Frýdlantu, Lomnici nad Popelkou, Novém Městě pod Smrkem, Smržovce, Prysku a ve Svijanech. Další *stellplatzy*, podpořené z letošní vlny dotací, budou následovat do konce roku 2023.

(Jan Mikulíčka)

*** Návštěvnost státních hradů a zámků** v Libereckém kraji byla loni nejnižší od roku 2006. Na osm památek přišlo přes 302 tisíc návštěvníků, což je skoro o 33 tisíc méně než v roce 2020 a zhruba o 152 tisíc méně než v roce 2019. Vyplývá to z dat návštěvnosti, které poskytuje na svých stránkách *Národní památkový ústav*.

Stejně jako v předchozích letech i loni v kraji turisty ze státních památek nejvíce lákala zřícenina hradu Trosky, kam se vydrápalo skoro 97 tisíc lidí. Přes 53 tisíce návštěvníků měl zámek Sychrov a hrad Bezděz.

za humny

MLADÁ BOLESLAV – V Templu začala výstava Matyáše Beránka.

Vzpomínky na minulost: portréty severoamerických indiánů, to je název výstavy Matyáše Beránka, která bude do 5. února v městském paláci Templ.

Matyáš Beránek (*1964) se narodil ve Dvoře Králové, dětství prožil v Kuksu, nyní žije v Semilech. Od mládí se zajímá o život a kulturu severoamerických indiánů. Několik let žil v USA mezi domorodci. S malováním začal jako samouk v roce 2012, od této doby se věnuje malování portrétů, a to především indiánů, z jejichž tváří lze na obrazech vyčíst majestátnost jejich povah.

V roce 2014 Matyáš Beránek měl první autorskou výstavu, od té doby proběhlo již několik jeho samostatných výstav, třeba před třemi roky v Lomnici.

ČESKÁ LÍPA – LADISLAV SMEJKAL – VLADIMÍR ŠTĚPÁNSKÝ.

Reprezentativní fotografická publikace s kulturně-historickými texty. Kniha vydaná k životním jubileím Ladislava Smejkal 75 let a Vladimíra Štěpánského 70 let.

Vlastivědný spolek Českolipska připravuje vydání výpravné obrazové publikace s poetickými texty o putování a poznávání kulturních zajímavostí kraje kolem Jablonného v Podještědí, Liberce, Žitavy, Ojvína, Osečné, Mimoně a České

Lípy. Autorem textů je Ladislav Smejkal, který na knize pracoval do posledních chvil svého života, fotografie jsou dílem Vladimíra Štěpánského. Celobarevná kniha formátu 210 x 260 mm s více než 350 stránkami bude vydána do března 2022 v české a německé jazykové mutaci.

Vydání publikace je finančně velmi náročné, proto se spolek snaží získat prostředky z různých zdrojů. Knihu finančně podpoří město Jablonné v Podještědí, Liberecký kraj, *Vlastivědné muzeum a galerie v České Lípě*, požádáno o podporu je od města Česká Lípa a *od Česko-německého fondu budoucnosti*.

Vydání knihy můžete podpořit i veřejnost, více zjistíte na webových stránkách spolku.

pozdní sběr

TURNOV – Rada Turnova na své střeční schůzi projednávala participativní rozpočet *Tvoříme Turnov*, schválila návrhy a pověřila odbor správy majetku zahájením prací. Radě byly předloženy čtyři návrhy.

- Trail centrum Struhy - 300.000 Kč, vybudování příměstského trailu ve Struhách – první etapa, příprava kompletní projektové dokumentace a přípravných prací trail centra
- Převlékárna na náplavce - 200.000 Kč, náplavka se stala vyhledávaným odpočinkovým koutem, jsou zde lavičky, občerstvení, ale chybí zde možnost, kde se převléknout.
- Odpočinkové místo u hasičárny na Kadeřavci - 122.000 Kč, umístění hracích prvků, vytvoření odpočinkového místa, které by tvořilo venkovní místo pro scházení převážně místních obyvatel.
- Hřiště roste s námi - 295.000 Kč, návrh obsahuje přidání nových, dřevěných prvků na stávající hřiště v Dělnické ulici, které vzniklo jako první v rámci participativního rozpočtu.

Rada se znovu zabývala táborovou základnou v Krčkovcích. První projekt byl vypracován před deseti lety, v roce 2018 *Ateliér David* vypracoval levnější variantu – za zhruba 12 milionů (za realizaci základny, terénní úpravy, ČOV a přístupové cesty), samotný objekt základny 9 milionů Kč. I druhý návrh Rada seznala jako drahý. V návaznosti na to byla loni studie dopracována projekční kanceláří *F+H*. Nová varianta řeší pouze dva nutné objekty: budovu základny (stavba z plynosilikátu) v ceně 6,7 milionu a přístupovou cestu za 1,3 milionu. Územní opatření pro změnu stavby před dokončením bylo vydáno 22. listopadu 2021.

Rada města dále vybrala pro opravu kašny na náměstí Českého ráje jako nejvhodnější nabídku Alan Doupala (598 782 Kč bez DPH/ 724 526 Kč s DPH). Do výběrového řízení se přihlásili dva uchazeči.

Pro demolici objektů čp. 1031 v Nudvojovicích Rada vybrala firmu *ASANO*, která nabídla cenu 416 925 Kč bez DPH / 479 463 Kč s DPH. Celkem přišlo osm nabídek. Město dalo cenový strop 600 tisíc bez daně, proto z výběrového řízení vyloučilo firmy *Mizera – stavby* (888 tisíc), *Demstav* (996 tisíc), Michal Zonyga

(přes 2,7milionu) a Ladislav Knébl (přes 2,3 milionu - všechny ceny jsou bez daně). (Zdroj Marcela Jandová)

TURNOV – pondělí 17. ledna od 19 hodin
v Městském divadle Turnov

**Pohovka: Feng-yün Song, Zdislava
Melicharová a Michaela Petrová**

Na příčnou flétnu vám zahraje brněnská rodačka Michaela Petrová, která hraje v Karlovarském symfonickém orchestru a je členkou hned několika komorních uskupení. Na harfu bude hrát Zdislava Melicharová, která vystupuje s mnoha profesionálními tělesy, ale také jako sólistka, příležitostně s jinými virtuózy (za všechny uveďme Pavla Šporcla). O zpěv se postará zpěvačka, lektorka, spisovatelka a překladatelka Feng-yün Song. Tu znáte díky jejím hudebně kulturním projektům, seberegeneračním seminářům, kurzům a tréninkovým pobytům. Večerem provede Lenka Bittnerová.

SEMILY – Za loňské porušení covidových nařízení zaplatí Waldorfská základní a střední škola v Semilech pokutu 100 tisíc korun, které jí vyměřila Krajská hygienická stanice v Liberci, a dalších tisíc korun jako náklady řízení.

Z rozhodnutí Rady města Semily bude škola peníze vymáhat po odvolaném řediteli Ivanu Semeckém, který loni v dubnu vládní nařízení porušil a umožnil přístup do školy i netestovaným dětem a ve třídách nevyžadoval nošení roušek. Uvedl to ve svém zpravodajství server *Genus*.

HRUBÁ SKÁLA – Silnice mezi hruboskalským hřbitovem a rozcestím Na Stávku (na Drahoňovice nebo Krčkovice) bude **v sobotu 15. a v neděli 16. ledna** uzavřena. Nedaleko zámku se budou kácet proschlé a nemocné stromy, uvedl to server *Turnovsko info*.

JIČÍN – Rada města schválila smlouvy o dílo mezi městem Jičín a občany, kteří se starají o významné turistické cíle. Tyto smlouvy se uzavírají každoročně s těmi občany, kteří pečují dlouhodobě o turistické destinace v Jičíně. Jedná se o kapličku na vrchu Zebín, o Milohlídku / **FOTO** na Čerovce a také o Rumcajsovu stezku s jeskyňkou na Bradech. Všichni občané mají s údržbou těchto turistických destinací velké zkušenosti. Město uzavře smlouvu s paní Marií Kopalovou, paní Danou Doškářovou a panem Davidem Kracíkem. Za péči o Milohlídku poskytne Jičín odměnu 17 tisíc Kč, za *Rumcajsovu stezku* 8 tisíc korun a za obstarávání kaple na Zebíně rovněž 8 tisíc korun.

Město Jičín si práce ošetřovatelů turistických cílů velmi váží, všichni považují tuto činnost za své hobby. *Rumcajsova stezka* vede z Mladějova do Jičina a chodce provede lesem pod Střelečskou hůrou, okolo hrádku Pařez, přes Skalní Město a Prachov.

A co se týče Milohlídky na hřbetu Čerovky – byla vybudována už v roce 1843 jako nejstarší vyhlídková věž v Českém ráji. Paní Kopalová má na starosti i otevírání věže pro veřejnost.

(Jan Jireš; foto Hejkal / Wikipedie)

FRÝDLANT – Hrad a zámek Frýdlant vstupuje do nové etapy – po 32 letech zde došlo ke generační kastelánské obměně.

K 1. lednu byl novým kastelánem jmenován Jiří Holub. Ve funkci tak vystřídal Janu Pavlíkovou, která na frýdlantském zámku působila od 1. května 1990.

„Na sezonu chystáme s kolegy velkou změnu – stávající prohlídkovou trasu, která se historicky řadila k těm nejdelším, rozdělíme na trasu věnující se hradu a na trasu věnující se zámku. Byť byl Frýdlant prohlídkou, která spojovala hrad i zámek, až legendární, domnívám se, že musíme akceptovat požadavky současného návštěvníka a dát mu na výběr, zda ho láká více expozice hradní, nebo zámecká. Milovníci historie navštíví jistě trasy obě“, uvádí svůj první počín nový kastelán.

Jiří Holub vystudoval obor cestovní ruch v Postoloprtech a vysokou školu Literární akademie Josefa Škvoreckého, obor tvůrčí psaní, redakční práce. Na památkách se pohybuje od roku 1994, kdy začal pracovat jako sezónní průvodce na zámku Červená Lhota, kde o rok později nastoupil jako zástupce kastelána. Zkušenosti získal také na objektech Jindřichův Hradec a Karlštejn. V roce 1999 se stal zástupcem kastelána na vodním hradu Švihov, kde byl od roku 2001 kastelánem. Dále jako kastelán pracoval na zámku Humprecht, od roku 2009 do 30. 9. 2021 byl kastelánem státního zámku Hrubý Rohozec. Jiří Holub je také uznávaným spisovatelem.

(Zdroj Lucie Bidlasová, *NPÚ – ÚPS na Sychrově*)

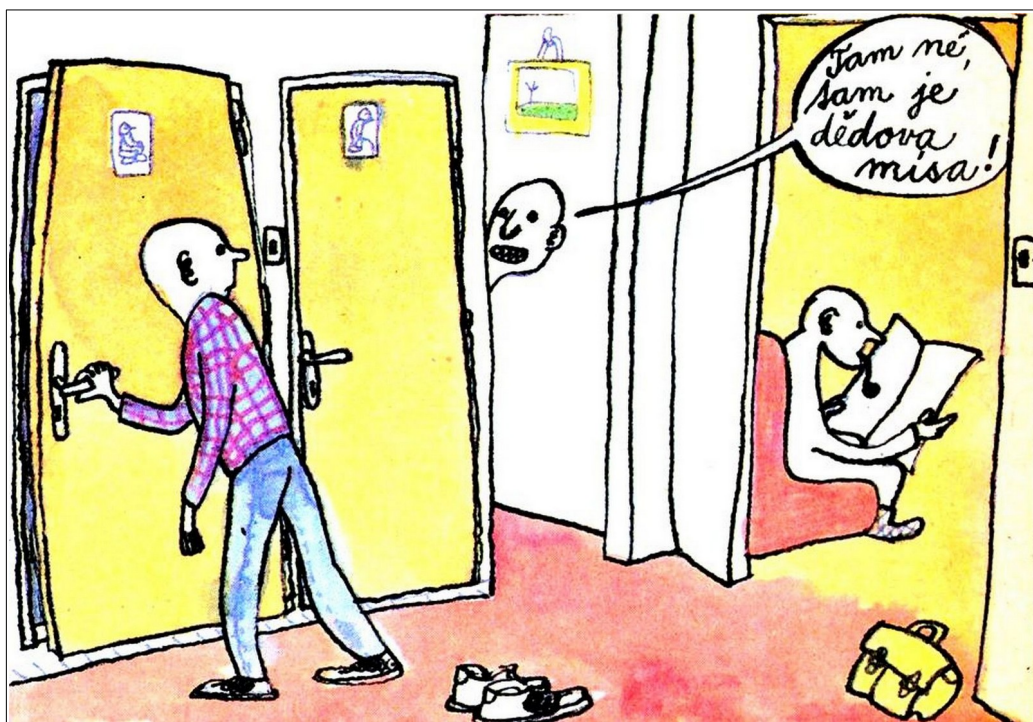
BRANDÝS n/L – V sobotu 8. ledna v Brandýse nad Labem zemřel spisovatel Stanislav Rudolf. Pocházel z Jičina.

„Narodil jsem se v jičínské nemocnici 16. února roku 1932. Po šesti dnech si mě prý rodiče odvezli do nedaleké Železnice, kde žili, kde táta pracoval jako železničář a maminka jako domácí švadlena. Tam jsem také začal chodit do obecné školy, po roce 1945 pak do jičínského gymnázia.“

Vystudoval pedagogickou fakultu v Českých Budějovicích vyšly, načež učil na základce v Písku a potom v osmiletce v Lázních Bělohrad. To bydlel ve Svatojánském Újezdě. Ve druhé polovině 50. let vystudoval dálkově češtinu na Vysoké škole pedagogické v Praze a poté působil jako odborný asistent na pedagogické fakultě v Brandýse nad Labem. Poté se stal redaktorem *Pionýrských novin* a také

časopisu *Květy*. Napsal řadu knih pro děti, z nich některé byly úspěšně zfilmovány (*Metráček*, *Údolí krásných žab*, *Kopretiny pro zámeckou paní*), a působil také jako vedoucí dramaturg Filmového studia Barrandov.

Michal Hrdý

Marek Simon

trosečník – kulturně-společenský e-zin * vydavatel a redaktor: M. Fefík Podobský
fefik.sorry@seznam.cz * nechcete-li e-zin dostávat, dejte vědět!
všechna čísla naleznete na internetu: knihovna.jicin.cz/regionalni-zpravodaje